

Aivars Andžāns: „Jāstrādā dzimtenē!”

Pievienots: 15.09.2015

Par Profesionālās izglītības kompetences centra Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības vadītāju ar 1. septembri ir iecelts Aivars Andžāns, kurš šajā amatā nomainīja pensionējušos pedagogu Arkādiju Petaško.

Jaunieceltais vadītājs ir dzimis Krāslavā, šeit arī ritēja Aivara bērnība un skolas gadi. Pamatskolas izglītību viņš ieguva Krāslavas 1. vidusskolā, mācības turpināja Rēzeknes Lietišķās mākslas vidusskolā, kur ieguva profesionālo izglītību - mākslinieks-meistars kokapstrādē. Atgriezās dzimtajā pusē, strādāja Krāslavas ģimnāzijā par galdnieku, bet no 2000. gada sāka pedagoga karjeru – strādāja par mājturības skolotāju Sauleskalna un Krāslavas pamatskolā. Uzsāka studijas neklātienē Daugavpils Universitātē Mūzikas un mākslu fakultātē, izmācījās par zīmēšanas un rasēšanas skolotāju. Turpināja studēt vēl un Izglītības un vadības fakultātē ieguva mājturības skolotāja specialitāti. Studijas savienoja ar darbu Krāslavas vakarskolā, kur pasniedza zīmēšanu un rasēšanu. Pēc tam pievērsās uzņēmējdarbībai kokapstrādē, reģistrējās kā individuālais komersants un izgatavoja mēbeles. Rīgas Valsts tehnikumā par profesionālo priekšmetu skolotāju sāka strādāt 2007. gadā un šogad rudenī kļuva par filiāles vadītāju, taču nelielā apjomā turpinās arī skolotāja darbu.

Aivars apgalvo, ka kokapstrāde viņam tuva kopš bērnības un skolas gadiem: „Krāslavietis Jevgeņijs Iljiņecs ir viens no pirmajiem cilvēkiem, kurš mani pamudināja izvēlēties šo specialitāti. Pēc astotās klases vasarā es strādāju pie viņa par palīgstrādnieku un palīdzēju veidot parku pie poliklīnikas. Tas darbs mani ļoti iedvesmoja. Mākslas skolā man iemācīja darināt ikdienā lietojamus priekšmetus tā, lai tie būtu estētiski, ar nelielu mākslas piesitienu. Citiem vārdiem - var jau būt arī no konservu kārbas, bet baudāmāk ir būt no skaista šķītvja.”

Aivars sevi uzskata par tehnisku cilvēku. Lai arī savulaik neaizgāja tēva pēdās, kurš visu darba mūžu bija kalējis „Lauktechnikā”, viņš neslēpj, ka pašam palaikam iezogas

interese par darbu ar metāla izstrādājumiem un metālapstrādi kā tādu. Laiku pa laikam padarbojas šajā lauciņā, bet šīs aktivitātes tā arī palikušas hobija līmenī. Ir vēl daži hobiji, piemēram, putnu medības, kur nepieciešama asa redze, ātra reakcija un precizitāte. Vēl viens - ceļošana, kas gan vairāk sanāk darba vajadzībās. Vēl Aivaram patīk mežs, vasarā viņš ogo, rudenī labprāt sēņo. Turklāt to var darīt kopā ar ģimeni, kas ir divtik liels prieks. Ģimenei ir savas tradīcijas, piemēram, kopīgi ar citu sadraudzējušos ģimeni kopā svin Jāņus un Līgo svētkus. Aivara sieva Ligita strādā pirmskolas izglītības iestādē par pirmskolas skolotāju. Kopā audzina divus bērnus: dēls Normunds mācās 4. klasē, meita Anete – 9. klasē.

Savu mēbeļu izgatavošanas biznesu Aivars šobrīd ir piebremzējis, jo sapratis, ka visam laika nepietiek un jāaizdara izvēle. Viņaprāt, nevar kvalitatīvi paveikt divus darbus reizē, vajag specializēties. Viņš liek akcentu uz pedagoga darbu.

- Jums nekad neiezagās doma doties peļņā uz ārzemēm, kā to dara tūkstoši no Latvijas?

- Pirms pāris gadiem es divus mēnešus savā atvaļinājumā nostrādāju Norvēģijā. Braucu trīs iemeslu dēļ: bija ļoti liela interese salīdzināt stāstus par dzīvi ārzemēs ar realitāti, bija vēlme paskatīties pasauli un pamācīties valodu. Sazināšanās valoda tur ir angļu, bet tā kā 18 cilvēku brigādē bijām tikai divi latvieši, pārējie – lietuvieši, nedaudz iemācījies runāt lietuviski. Strādāju celtniecībā, skrūvēju reģipsi pie sienām iekšējās, nekādas saistības ar mākslu vai ko tamlīdzīgu. Darbs vienveidīgs, katra nākamā diena tāda pati kā iepriekšējā. Strādājot šeit skolā, katra diena nes kaut ko jaunu, tu esi pastāvīgā kustībā, darbs ar bērniem prasa fleksibilitāti. Uzdevumi kopēji, bet situācijas var būt dažādas. Es nezinu, vai gribētu visu dzīvi strādāt par palīgstrādnieku kaut kur. Droši vien, ka nē, neesmu gatavs dzīvot tādu dzīvi. Tur man viss svešs, šeit man ir sava māja, sava darbnīca, savi lauki, pieder zemes gabaliņš laukos, var iestādīt kādus kartupeļus, ir meža gabaliņš. Tur viss svešs, var nopelnīt naudu, bet pats tur esi nekas. Nekad nesaki nekad, bet es pieradu pie tiem, kuri uzskata, ka darbs jāmeklē dzimtenē.

- Sabiedrībā spēcīgs ir stereotips - prestižāka augstākā izglītība nevis profesionālā...

- Pēdējā laikā man ir sanācis pabraukt pa ārzemēm. Izbrīnīja Vācijas modelis - profesionālā izglītība par naudu, augstākā - par velti. Izredzes iestāties augstskolā pēc vidusskolas ir mazākas nekā pēc profesionālas skolas. Vācijas kanclers piecēlās un pateica, ka viņam ir profesionālā izglītība un viņš ar to lepojos. Mūsu sabiedrība līdz kaut kam tādām laikam vēl nav izaugusi.

Tomēr pamazām maināmies. Pirms dažām dienām runāju ar viena audzēkņa mammu, kas ļoti priecājās par savu dēlu. Savulaik viņas bērns ar labu balli pabeidza pamatskolu un iestājas mūsu skolā. Mācījās četrus gadus, ieguva koka izstrādājumu tehniķa profesiju, bet negāja strādāt šajā profesijā. Viņš izvēlējās turpināt izglītoties Robežsardzes skolā, un šodien jau strādā un pelna naudu. Viņa vienaudži, kuri izvēlējās vidusskolu, vēl arvien studē kādā kursā augstskolā, bet šim puikam jau ir specialitāte un darbavieta, par ko mamma tikai priecājas.

Gribu pateikt, ka katra izglītība mūsdienās ir vērtība, vienalga, augstāka vai profesionālā. Tālab arī mūsu skola cenšas strādāt uz izaugsmi - ir atvērtas divas jaunas

specialitātes: auto virsbūves remontatslēdznieki un tērpu stila speciālists. Kā zināms, automehāniķus gatavo daudzas Latvijas profesionālās izglītības iestādes. Mēs gribējām atrast savu nišu ar kaut ko citādu. Presē bieži publicē sludinājumus, ka autoservisos meklē auto virsbūves remontatslēdzniekus. Saprātām, ka niša ir tukša. Ņemot darbā skolotāju, kurš varētu mācīt auto virsbūves remontatslēdzniekus, atklājās, ka sertificētu speciālistu šajā jomā Latvijā nav. Atradām apmācības iespējas Igaunijā. Braucām speciāli uz Igauniju un skatījāmies, kas un kā tur notiek un bijām ļoti pārsteigti. Bagātie zviedri savas mašīnas restaurē pie viņiem, jo tādi speciālisti ārzemēs ir labi apmaksāti, tātad pakalpojums ļoti dārgs. Pie igauņiem ir lētāk, bet ne mazāk kvalitatīvi. Latvijā auto virsbūves remontatslēdzniekus līdz šim nesagatavoja neviena skola, mēs esam pirmie un vienīgie.

Otra jaunā profesija - tērpu stila speciālists - būtībā ir šuvējas, kas šuj apģērbu, tikai mēs gribam ievirzīt viņus mazliet citā gultnē, proti, iemācīt arī auto salonu tapsēšanas darbus un tamlīdzīgas ekskluzīvas lietas saistībā ar šūšanu. Ja tas mums aizies kā plānots, būs ļoti perspektīva profesija. Šis ir pirmais gads, sadarbojamies ar SIA „NEMO”, un daļa nodarbību tiks organizēta šajā uzņēmumā. Ierosmi gatavot tērpu stila speciālistus mums deva tieši šis uzņēmums, kas grib sagatavot sev jaunus kadrus. Protams, ļoti ceram, ka kāda no tām jaunietēm, kura iegūs jauno profesiju, uzsāks kaut kādu savu biznesu, jo tehnikumā jaunieši iegūst arī vidusskolas izglītību, līdz ar to apgūst tādus priekšmetus, kā stila vēsture, tērpu modelēšana, komerczinības un citus, kas palīdz orientēties modes lietās un iemāca modelēt apģērbu, uztaisīt piegrieztni, dod zināšanas par līgumu slēgšanu, prasmi orientēties tirgus sfērā.

- Kādu jūs gribētu redzēt paša vadīto filiāli pēc gadiem pieciem, desmit?

- Izmantojot izdevību, gribu pateikt paldies diviem cilvēkiem, kurus ļoti cienu. Pirmais ir Krāslavas pamatskolas bijušais direktors Staņislavs Leikučs, kurš manā skatījumā ir viens no lieliem cilvēkiem pilsētā un kurš man imponē ar precizitāti un pedantismu. Otrs ir Arkādijs Petaško, kurš ieveda mani šajā amatā un palīdzēja apgūt daudzas nezināmas lietas. Viņš ne tikai iededza dzirksti un iedvesa interesi par profesionālo izglītību kā tādu, bet palīdzēja saprast visas nianšes, kas saistītas ar darbu tehnikumā. Mans primārais mērķis ir turpināt viņa iesākto, saglabāt un attīstīt izveidoto materiāli tehnisko bāzi, kas ir nopietna. Protams, man ir nākotnes redzējums un idejas, bet galvenais neko neizdarīt sliktāk, nepārsteigties.

Ja ļaus topošā materiāli tehniskā bāze automašīnām, gribas realizēt pieaugušo izglītību. Labprāt izveidotu sadarbību ar uzņēmējiem, kuri gribētu paaugstināt savu darbinieku kvalifikāciju. Servisos strādā daudz pavisam ne sliktu speciālistu, kuriem nav nekādas izglītības, bet, laikam ritot, arvien biežāk pieprasa, lai tev būtu zināšanas apliecinošs sertifikāts. Ārzemēs jau sen nevari strādāt bez sertifikāta. Mēs varētu dot iespēju papildināt savas zināšanas, kā arī gūt apstiprinājumu tām zināšanām, kas jau uzkrātas ar pieredzi. Ērti arī tas, ka uzņēmuma darbiniekam nekur tālu nebūtu jābrauc, apmācība noritētu mūsu pilsētā.

Viena no mūsu turpmāko gadu vīzijām ir atrast sadarbības partnerus ārzemēs un atvest apmaiņas studentus, proti, viņu audzēkņi brauktu pie mums, mūsējie – pie viņiem. Tā ir viena no nākotnes vīzijām, ko gribam īstenot. Starp citu, pērn divi mūsu puīši brauca praksē uz Holandi.

- *Kādas bija viņu atziņas, atgriežoties mājās?*

- Dzīvē nav viss tik rožaina, kā stāsta citi - strādāt ir smagi. Jāceļas sešos no rīta, stunda jābrauc uz darbu, septiņos jāsāk strādāt, nevis jāatnāk uz darbu, bet jāsāk strādāt un sešos viss beidzas. Apsēsties darba laikā nedrīksti, tev uzreiz aizrāda. Jābūt pašdisciplīnai, lai izturētu. Daudzi vienaudži nemaz neapzinās, kā tas ir, kad tev katru dienu jānodod lapa, uz kuras uzrakstīts, ko tu šodien darīji. Kad saviem studentiem prakses laikā palūdzām izdarīt to pašu, sākās panika. Bija jāraksta, ka atnācu un no plkst. 8.15 līdz plkst. 8.20 pārgērbos, tad sāku strādāt. Bet plkst. 8.00 jau būtu jāstrādā! To viņi vēl nesaprot, bet ar laiku tas nāks. Svarīgi, ka mēs pašdisciplīnu iemācām šeit, nevis tā jā māca darbavietā.

- *Kāds, jūsuprāt, ir labs audzēknis?*

- Tas kurš vajadzības gadījumā spēj sagrupēties, savākties un strādāt. Pirms sesijas noliek malā draugus un draudzenes, visus labos un sliktos ieradumus un izdara to, ko vajag. Cilvēks, uz kuru var paļauties, pat, ja viņš ne vienmēr ir tas labākais, pat var pateikt pretī kaut ko skarbāku. Bet tu zini, ja piezvanīsi, viņš atnāks un izdarīs to, kas jāizdara, to, ko viņam palūdzi. Mēs daudz braucam pa izstādēm, semināriem un ne vienmēr tas ir darbalaikā, gadās arī sestdienās un svētdienās. Prieks, ka mums ir audzēkņi, uz kuriem varu paļauties.

- *Vai skolu pabeidz visi, kuri iestājas?*

- Mūsu filiālē četrosursos kopā ir 60 audzēkņi. Ir bijušas sarunas ar dažiem vecākiem, kuri uz mums apvainojas, ka, beidzot skolu, bērnam neiedeva diplomu. Mēs nedodam diplomus – tie ir jānopelna: jānokārto eksāmeni, jāparāda savas iemaņas. Dažreiz jaunieši rīkojas neizskaidrojami. Piemēram, pērn kāds jauniešs, kuram gala eksāmens jākārt 25. jūnijā, aizlidoja uz Londonu 19. maijā. Atnāca pie mums dienu iepriekš un paziņoja: „Nemācīšos, braukšu strādāt. Mani tur gaida!” Iedomājieties, viņu, ar 9. klašu izglītību, gaida Anglijā! Mēģinājām atrunāt, nelīdzēja. Aptuveni pēc mēneša viņu jau redzēju Krāslavā bez darba. Četrus gadus nomācījās, bet nespēja koncentrēties pēdējos pāris mēnešus, lai pabeigtu skolu. Visas iespējas bija, diplomdarbs praktiski arī bija nobeiguma fāzē. Ceturtajā kursā eksāmeni ir sarežģīti, bet nav tā, ka tos nevar nokārtot. Pamatā jauniešiem pietrūkst motivācijas, pašdisciplīnas. Ir tādi, kuri nāk kārtot eksāmenus pēc kāda laika. Piemēram, kāds cits jauniešs izkrita eksāmenos pirms dažiem gadiem, bet šogad atnāca un nokārtoja. Saprata, ka vajag izglītības dokumentu. Kad viņš to saņēma, arī darbu uzreiz dabūja.

Daļai jauniešu sapratne par to, ka izglītība nepieciešama, bieži vien nāk nedaudz par vēlu, kad jau izveidota ģimene, ir laika trūkums un jārisina citas problēmas. Mēs brīdinām, ja pametīsiet izglītošanos pusratā, tad paliksiet ar 9. klašu izglītību. Kas šodien ir 9. klases? Darba devējs pat par šoferi nepaņems ar deviņu klašu izglītību!

- *Vai jūsu audzēkņi pēc skolas beigšanas spēj iekļauties darba tirgū?*

- Mūsu audzēkņiem ir tehniskās zināšanas, ir ielikti stipri pamati, uz kuriem var veidot savu nākotnes izaugsmi. Mācību laikā viņus nodrošinām ar ļoti labu praksi: jaunieši izgatavo mēbeles un aprīkojumu gan bāzes skolai Rīgā, gan pilsētas vajadzībām. Piemēram, divu gadu laikā tehnikuma centrālās ēkas vajadzībām Rīgā ir

izgatavotas 40 durvis. Tas dod iespēju audzēknim strādāt pie visiem darbgaldiem. Ja aiziet uz praksi lielā uzņēmumā, tad ir apmēram tā: pirmajā gadā špakteļē, otrajā - pārkrauj dēļus un trešajā viņam ļauj pastāvēt pie vienas darbmašīnas. Pie mums viņi iegūst praktisko zināšanu bāzi pie katras darbmašīnas. Tie, kuri gribēja strādāt pēc tehnikuma, darbu ir atraduši.

- Cik bieži meitenes izvēlas vīrišķu profesiju un otrādi?

- Šāds dalījums īsti neiederas mūsdienās. Šogad apmeklēju lielāko kokapstrādes izstādi Eiropā, kas norisinās Hannoverē (Vācija). Publikas izklaidēšanai viens no konkursiem bija koku ciršana. Iedod pamatīgu cirvi, ir divus metrus augsts koka klucis, kuram virsu uzlikts viens 30 centimetru klucis. Cilvēks pieskrien, iecērt padziļinājumu, ieliek tur dēli, uzkāpj uz tā, iecērt vēl vienu padziļinājumu un ieliek otru dēli, pārkāp uz tā un, stāvot divu metru augstumā, ar cirvi sacērt uz pusēm 30 cm koka kluci. Slaidas sievietes šajā konkursā uzvarēja, „ielika” pušiem kā nemetas. Biju šokēts. Nākamais konkurss - ar baļķu iekrāvēju „Fiskar” vajadzēja salikt figūras no koka klučiem. Pie stūres sieviete un darbu paveic nevainojami! Es pasmejās, ka nākamais konkurss būs nagu vilēšana un tur puši parādīs klasi. Joks, bet šodien tehnoloģijas un iemaņas ir gājušas tik tālu uz priekšu, ka kokapstrāde vairs nav tikai vīriešu profesija. Datorizēto darbmašīnu ieviešana kokapstrādē ļauj veiksmīgi strādāt šajā profesijā arī sievietēm. Protams, vienā specialitātē dominē vīrieši, citā vairāk sievietes. Ir labi šuvēji vīrieši, ir labi pavāri vīrieši, tāpat kā ir labas speciālistes sievietes kokapstrādes tehnoloģijā.

Pie mums šobrīd kokapstrādes tehnoloģiju apgūst divas jaunietes, starp citu, būtu vērts par viņām uzrakstīt. Gribu arī pateikt lielu paldies visiem sadarbības partneriem, tostarp Krāslavas novada pašvaldībai, kura atbalsta tehnikuma filiāli Krāslavā.

- Paldies par interviju!

Juris Roga

Autora foto

Uzsāk sadarbību, kas jauniešiem atvieglos studiju sākumu

Pievienots: 04.11.2015

2. novembrī Profesionālās izglītības kompetences centra „Rīgas Valsts tehnikums” Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā uzņēma viesus - Rīgas Tehniskās universitātes Materiālzinātnes un lietišķās ķīmijas fakultātes Tekstilmateriālu tehnoloģiju un dizaina institūta katedras mācībspēkus. Starp abām izglītības iestādēm ir parakstīts sadarbības līgums, notikusi dokumentu apmaiņa, bet pirmā darba tikšanās, kas tiks pamatus tālākai praktiskai darbībai, noritēja novembra sākumā Krāslavā. Delegācija iepazīna skolas kokapstrādes bāzi, ilgāk pakavējoties pie robotizētā manipulatora, un pavēroja to darbā.

Savos iespaidos dalījās Rīgas Tehniskās universitātes praktiskais docents Juris Emsiņš, Materiālu tehnoloģiju un dizaina katedras vadītāja, profesore Dr.habil.sc.ing. Silvija Kukle un profesionālās izglītības kompetences centra „Rīgas Valsts tehnikums” direktore Dagnija Vanaga.

Juris Emsiņš praktiski visu mūžu strādājis kokapstrādē un padesmitus pēdējos gadus strādā par pasniedzēju. Krāslavu iepazīnis labi sen, kad Petaško kungs organizēja pirmo iepirkumu, toreiz tas bija Daugavpils 38. arodividusskolas struktūrā.

„Godīgi sakot, šāds robots manipulators mūsu profesionāli tehniskas izglītības sistēmā, par kokapstrādi runājot, ir vienīgais, turpina Juris Emsiņš. „Citās mācību iestādes ir citādākas CNC mašīnas, bet šeit ļoti interesants eksemplārs un ar ļoti plašām iespējām. Tāpēc radās laba doma kopā ar Rīgas Valsts tehnikumu veidot kaut kādas kopējas programmas, lai varētu šo tehniku apgūt ne tikai līdz trešās kvalifikācijas līmenim, bet arī augstākās izglītības programmās. Vienlaicīgi Rīgas Valsts tehnikumu un arī mūs interesē tas, ka te varētu rasties mūsu nākamie studenti, kuri būtu sagatavoti, pamatojoties uz tām programmām, kuras mēs šeit acīmredzot

veidosim kopīgi. Līdz ar to viņiem profesionālās augstākās izglītības iegūšana būtu savā veidā atvieglota.”

Dagnija Vanaga norādīja uz iespējamu pēctecības veidošanos. Ir arī notikušas sarunas, kā varētu veikt studentu un audzēkņu apmaiņu, un tas varētu sākties pavasara semestrī.

Silvija Kukle: „Runa varētu būt arī par pasniedzēju kvalifikācijas uzlabošanu, abpusēji sadarbojoties un braucot vieniem pie otriem.”

„Mēs iegūstam vairāk teorētiskās zināšanas, un universitātes mācību spēki – praktiskās,” piebilda D. Vanaga. „Abas puses ir ieguvēji, pilnveidojamies un attīstāmies. Esam ieinteresēti, lai mūsu izglītības programmās mācītie priekšmeti tiktu ievērtēti, jau stājoties Rīgas Tehniskajā universitātē, un zināmi kredītpunkti tiktu ieskaitīti kā atvieglojums mūsu audzēkņiem - topošajiem studentiem. Lai vieglāk būtu iestāties un pirmajā kursā jau būtu priekšzināšanas konkrētos mācību priekšmetus, kas viņiem jau otrreiz nav jā mācās, bet tikai to, kas nāk jauns klāt.

Tas bija mūsu sapnis - ciešāk sadarboties ar Rīgas Tehnisko universitāti, ar kuru mums noslēgti ģenerālie sadarbības līgumi, gan kopīgais, gan ar fakultātēm. Prieks, ka viena fakultāte konkrēti ir izrādījusi interesi, es ļoti ceru, ka arī citas fakultātes un profesūra izrādīs šādu interesi.”

Juris Emsiņš: „Mēs esam ļoti ieinteresēti, lai nākamie studenti, kuri atnāk pirmajā kursā, būtu pēc iespējas labāk sagatavoti jau savā pamatizglītībā. Ja tā pamatizglītība saistās ar kokapstrādi, tad ir daudz vienkāršāk gan adaptēties, gan galarezultāts ir labs, kā to dzīve pierādījusi. Mūsu doktoranti kokapstrādē praktiski visi ir sākuši ar trešo profesionālās kvalifikācijas līmeni un tagad veiksmīgi savu darbību tupina augstskolā kā pasniedzēji. Jo ātrāk profesijā atrodas iesākums, jo vieglāk nonākt pie augstāka galarezultāta. Taisni tajā ir sadarbības pamats vai sāls.”

Jau šodien viens PIKC „Rīgas Valsts tehnikums” Krāslavas teritoriālās struktūrvienības 4. kursa audzēknis ir paudis vēlmi studēt tālāk Rīgas Tehniskajā universitātē.

Silvija Kukle: „Mēs jau brīdinājam viņu, ka vajadzēs nokārtot iestājpārbaudījumu zīmēšanā, un viņš gatavosies.”

Tas ir sadarbības sākums, kas pamazām vērsīsies plašumā un pavērs jaunas iespējas.

*Juris Roga,
autora foto*

Īsteno sapni par savu biznesu!

Pievienots: 07.12.2015

Latgales uzņēmējdarbības centrs aicina reģiona jauniešus piedalīties informatīvo pasākumu ciklā „Īsteno sapni par savu biznesu!”, lai kopīgi, brīvā atmosfērā, pāris stundu ilgā pasākumā kļiedētu mītus par uzņēmējdarbību kā par kaut ko nenasiedzamu. Pagājušajā nedēļā šāds pasākums notika Profesionālās izglītības kompetences centra (PIKC) Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas struktūrvienībā, kur ar šīs iestādes jauniešiem (piedalījās arī daži interesenti no Krāslavas Valsts ģimnāzijas) tikās Latgales plānošanas reģiona Latgales uzņēmējdarbības centra (LUC) vadītājs Vladislavs Stankevičs, Latgales plānošanas reģiona LUC komercdarbības konsultants Andris Kucins un ES struktūrfondu informācijas centra informācijas vadības speciālists Oskars Zuģickis.

Lektori dalījās savās zināšanās un pieredzē stāstos par Latgali, mudināja jauniešus ne tikai mācīties un attīstīt savu personību, bet veidot idejas savam veiksmīgam biznesam. Klausītājiem tika dota iespēja smelties zināšanas un gūt nepieciešamo informāciju un praktisko pieredzi par to, kas ir business un uzņēmējdarbība, kā līdz tam nonākt, vai tas ir sarežģīti, vai Latgale piemērota izaugsmei, un saņemt atbildes uz dažādiem aktuāliem jautājumiem.

Interaktīvā pasākumā jauniešiem bija iespēja noskatīties arī filmu „Jābūt uzņēmīgam”, kas stāsta par septiņiem mūsu novada uzņēmējiem, kurus vieno vēlme būt sava novada patriotiem. Filmā katrs ieskicē sava biznesa interesantākos aspektus.

Līdzīgus pasākumus Latgales plānošanas reģiona Latgales uzņēmējdarbības centrs organizē arī citviet skolu jauniešiem Latgalē.

Juris Roga, autora foto

No pagātnes uz nākotni pa labestības tiltu

Pievienots: 18.12.2015

2015. gada 15. decembrī PIKC Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības jaunieši un Krāslavas Varavīksnes vidusskolas jaunieši viesojās Krāslavas veco ļaužu pansionātā „Priedes”, lai ar dziesmām un dāvanām iepriecinātu pansionāta iemītniekus. Šis pasākums - „No pagātnes uz nākotni pa labestības tiltu” - kļuva iespējams pateicoties tam, ka profesionālās izglītības iestāde iesaistījies jauna izglītības modeļa, darba vidē balstītu mācību ieviešanā, kas paredz, ka vairāk nekā pusi no mācību programmas satura jaunieši apgūst uzņēmumā.

Dāvanas - 15 spilventiņi ratiņkrēsliem un 15 pledi - tapa Rīgas Valsts tehnikuma audzēkņu pašu rokām, sadarbībā ar SIA „Nemo” un pateicoties speciālo priekšmetu skolotājai Rutai Zambarei. Tehnikumam šis ir pirmais sadarbības gads ar SIA „NEMO”. Dāvanu klāstu papildināja arī RVT poligrāfijas nodaļas dāvinājums - 30 grāmatas (puse latviešu un puse krievu valodā) un piezīmju blociņi.

Pie izrotātas Ziemassvētku eglītes pansionāta zālē sapulcējušos iemītniekus pirmais uzrunāja RVT Krāslavas teritoriālās struktūrvienības vadītājs Aivars Andžāns, kurš pastāstīja, kas un kādā sakarā atnāca ciemos pie pansionāta ļaudīm.

Viņu papildināja skolotāja Irēna Gončarova: „Mēs ļoti gribam, lai jūs redzētu, ka šeit blakus dzīvo, strādā, mācās kolosāli jaunieši, kuri domā ne tikai par sevi, bet arī par citiem!”

Savukārt skolotāja Žanna Drozdovska pansionāta ļaudīm izstāstīja leģendu par svecēm, kuras simbolizē ticību, cerību un mīlestību. Turpinot iesākto domu, viņa sacīja: „Mēs atnācām pie jums ar ticību par to, ka jūsu dvēselēs iemājos miers, kuru gaida noguris cilvēks. Mēs atnācām ar cerību par to, ka šīs dāvanas, kas ir tapušas

bērnu rokām, spēs jums dot siltumu. Un mēs atnācām ar patiesu mīlestību pie jums, jo jaunība nevar pastāvēt bez jūsu gudrības!”

Turpinājumā Varavīksnes vidusskolas jauniešu kolektīvs Ritas Andrejevas vadībā izpildīja vairākas dziesmas, ģitāru spēlēja tehnikuma audzēknis Jānis Kuklis. Pēc īsās koncertprogrammas varēja sākt apdāvināšanu, un katrs pasākuma dalībnieks no jauniešu rokām saņēma pledu vai spilventiņu, blociņu, kā arī katrs pats varēja izvēlēties sev grāmatu tajā valodā, kurā labprātāk lasa vai kura šķita interesantāka pēc satura.

*Juris Roga,
autora foto*

Tehnikuma audzēkņi - „LUC biznesa mēneša” 2015 dalībnieki

Pievienots: 28.12.2015

17. decembrī Latgales plānošanas reģiona (LPR) Latgales uzņēmējdarbības centrs (LUC) organizēja „LUC Biznesa mēnesis 2015” noslēguma pasākumu Rēzeknes augstskolas Inženieru fakultātes telpās Rēzeknē. Pasākumā tika pulcēti aktīvākie skolēni no vienpadsmit visa reģiona mācību iestādēm, kur šogad norisinājās LUC motivācijas pasākumi. Krāslavā šāds pasākums notika Profesionālās izglītības kompetences centra (PIKC) Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas struktūrvienībā un iespēju piedalīties noslēguma pasākumā ieguva tehnikuma audzēkņi – Jūlija Pestereva, kura apgūst tērpu stila speciālistes profesiju, un Artjoms Ivanovs – nākamais auto virsbūves remontatslēdznieks.

Norises vieta šim pasākumam nav izvēlēta nejauši, jo pasākuma prezentācijās lektori uzsvaru lika uz nākotnes sasniegumu sasaisti ar izglītību, akcentējot plašās tālākizglītības iespējas tepat Latgalē.

Alīna Gendele LUC Biznesa mēneša noslēguma pasākumā Rēzeknē, uzrunājot Latgales jauniešus, uzsvēra: „Ja ir zināšanas, būs iespējas, ja ir iespējas, būs panākumi. Nepalaidiet garām nevienu iespēju! Tikai no jums pašiem atkarīgs, kā veidosiet savu dzīvi, bet jau šobrīd paldies jums, jaunieši no Latgales pašvaldībām, par jūsu aktivitāti un iniciatīvu, jo jūs esat nākotnes uzņēmēji un vadītāji, paldies skolotājiem, kas pamana jauniešu personības un palīdz!”

Pasākuma ievadvārdus teica Ērika Teirumnieka, Rēzeknes Augstskolas Inženieru fakultātes dekāne, kura aicināja skolēnus turpināt tālākizglītību eksaktās zinātnēs, jo tās ir un būs pieprasītas ne tikai darba tirgū, bet arī ir labs pamats sava biznesa attīstībai ražojošās nozarēs. Pilnu klāstu Rēzeknes augstskolas piedāvāto studiju virzienu iezīmēja Angelika Juško-Štekele, RA studiju prorektore.

Klātesošos ar savu stāstu par uzņēmējdarbības pieredzi iedvesmoja Andris Filipenoks, SIA „Gravtex” valdes priekšsēdētājs. Jāatzīmē, ka uzņēmums šogad ir uzvarējis LPR LUC „Latgales reģiona uzņēmēju gada balva 2015” konkursa „Gada jaunais komersants” nominācijā. Uzņēmums aktīvu darbību uzsācis pagājušajā gadā un izgatavo koka žogus, vārtus un dekoratīvos paneļus, ko var izmantot balkoniem, lodžijām, radiatoru režģiem un citur, sniedz frēzēšanas, gravēšanas, ēvelēšanas un citus pakalpojumus.

Jauniešiem no augstskolas vadības puses tika organizēta ekskursija inženierzinātņu fakultātē, sniedzot iespēju klātienē iepazīt laboratoriju aprīkojumu, tā iespējas ne tikai mācību priekšmetu apgūvē, bet arī lietišķos zinātniskos pētījumos.

Sajūsma skolēnos radīja „VEREMS” RSEZ SIA apmeklējums. Uzņēmums ir AS „Latvijas Finieris” meitas komercsabiedrība, kas specializējusies mežizstrādē, kokapstrādē, kokmateriālu iepirkšanā un vairumtirdzniecībā. „Verems” RSEZ SIA tika izveidots 1996. gadā kā finierkluču iepirkšanas punkts Rēzeknē. Uzņēmums kopš 2007. gada nodarbojas ar lielformāta bērza splākšņu ražošanu, ko eksportē uz ES valstīm, Japānu un ASV. Šīs vizītes laikā uzņēmuma vadība apmeklētājiem sniedza unikālu iespēju izsekot līdzī visam ražošanas ciklam no bērza sagataves līdz gatavam splākšnim.

Pasākuma organizatori sirsnīgi pateicas skolotājiem, pašvaldību pārstāvjiem par sadarbību „LUC biznesa mēneša 2015” organizēšanā un cer uz turpmāko sadarbību!

Krāslavas jaunieši piedalījās barikāžu rekonstrukcijas spēlē (video)

Pievienots: 18.01.2016

15. janvārī Krāslavas Varavīksnes vidusskolas teritorijā notika pasākums par godu 1991. gada barikāžu aizstāvju piemiņai. Tematiskajā vēstures rekonstrukcijas spēlē piedalījās Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības audzēkņi, kā arī Krāslavas Varavīksnes vidusskolas skolēni. Šo interaktīvo pasākumu organizēja partijas Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!” - „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” pārstāvji.

Risinot tematiskus intelektuālos un fiziskos uzdevumus, jaunieši varēja iejusties to notikumu atmosfērā, kas izvērās pirms 25 gadiem. Sadalījušies komandās un ievēlējuši līderus, puīši un meitenes ierīkoja barikādes, iekūra ugunsgrūdu, vārīja zupu, uztaisīja un pārvarēja šķēršļu joslu.

„Šie jaunie cilvēki ir tie, kas nākotnē kļūs par valsts vīriem, uzņēmējiem, celtniekiem. Viņiem ir jābūt spējīgiem aizstāvēt savu valsti, savu ģimeni un savas intereses,”
uzsvēra politiskās apvienības ģenerālsekretāra vietnieks Ēriks Eriksons.

Pasākuma noslēgumā tika organizēta viktorīna, skolēnu varēja pārbaudīt savu erudīciju, pēc tam notika pasākuma dalībnieku diskusija, kā arī saruna ar 1991. gada barikāžu dalībnieci Irēnu Gončarovu, kura dalījās savās atmiņās.

Elvīra Škutāne, autores foto

Saites:

<https://www.youtube.com/watch?v=7XHqR66LS38>

Moderno mehāniskās apstrādes tehnoloģiju pielietojums reversajā inženierijā

Pievienots: 04.02.2016

Profesionālās izglītības kompetences centra „Rīgas Valsts tehnikums” (RVT) Krāslavas teritoriālās struktūrvienības telpās tika organizēts trīs dienu seminārs, kurā piedalījās četri pārstāvji no Rīgas Tehniskās universitātes (RTU), kā arī Rīgas Valsts tehnikuma students, tehniskais darbinieks un pedagogs. Lai arī kopējais dalībnieku skaits nav liels, šis seminārs ir ļoti nopietns solis abu izglītības iestāžu tālākās sadarbības programmā. Semināra galvenie virzieni bija trīs dimensiju skenēšana, objekta virtuāla izveidošana un izgatavošana ar robotrokas palīdzību, lai padziļinātu zināšanas un apmācītu jauniešu strādāt ar robot roku.

Firmas „Colla” viceprezidents Ivo Lipste šos jautājumus pārzina no nulles un spēj visu paveikt bez problēmām (lai nevienu nemulsina fakts, ka pats firmas viceprezidents nodarbojas ar apmācības jautājumiem tik sarežģītā jomā).

- *Kāpēc šodien esat Krāslavā?*

- Mums ir kārtējais mācību cikls par tehnoloģijām, kas iegādātas ar Krāslavas novada domes un Eiropas fondu palīdzību 2013. gadā. Šis projekts ir viens nopietns solis uz mehānisko apstrādi, un profesionālās izglītības iestāde ir tā vieta, kur šodien vajadzētu apgūt modernās tehnoloģijas. Viss projekts sastāvēja no tā saucamās „cietās” un „mīkstās” daļas. Realizējot „cieto” daļu, tika uzstādīts šis datorvadāmais robots – manipulators, kas absolūti pielāgots kokapstrādes operāciju veikšanai. Šajā gadījumā tā ir frēzēšana. Ar šo robotu var veikt ne tikai tādas primitīvas lietas, kā izzāģēt kādas likas detaļas, izgriezt bareljefu, bet var apstrādāt absolūti telpiskas lietas no dažādām

pusēm. Intervija ir pārāk īsa, lai to visu izstāstītu, bet es pieņemu, ka tie, kurus tas interesē plašāk, noteikti var vērsties Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā, kur visu parādīs un paskaidros. Pats svarīgākais ir tas, ka šāda iekārta ir pirmā izglītības sistēmā visā Latvijā. Tā ir jaudīga un efektīva, ar to var ne tikai mācīties, bet arī izgatavot reālus priekšmetus.

Par projekta „mīksto” daļu var teikt, ka ir uzstādīts speciāls programmnodrošinājums, kas sastāv no divām daļām: „Mastercam” un „Robotmaster”. Abi šie programmprodukti paredzēti, lai no trīsdimensiju modeļiem mēs varētu izveidot apstrādes programmas robotam un piespiest viņu izfrēzēt detaļas.

- Tātad kāds ir šīs mācību tūres galvenais uzdevums?

- Galvenais uzdevums saskaņā ar RVT Krāslavas teritoriālās struktūrvienības vēlmi bija atrisināt vienu svarīgu un modernu uzdevumu, un šis virziens ir reversā inženierija. Ja tradicionāli ierastā gadījumā konstruktors izdomā kādu konstrukciju un pēc tam to konstrukciju kaut kādā veidā izgatavo, tad šeit ir otrādi - sākumā ir kāds modelis. Vai nu mākslinieks kaut ko izveidojis no plastilīna, vai arī, kā šodien mūsu gadījumā, restaurācija. Un tā lieta nu nemaz nav tik vienkārša, kā varbūt šķiet – koka kāja ar kokgriezumiem.

- Kas tika darīts?

- Ar speciālu skeneri tika noskenēta šī kāja un izveidots telpiskais jeb trīsdimensiju modelis. Mūsu uzdevums bija veikt šīs kājas apstrādi uz robotizētā kompleksa. Lēnā garā darbojoties, esam atrisinājuši jautājumus, kā pareizi skenēt un izveidot modeli, nākamajā dienā pārgājām pie apstrādes. Protams, ka to visu var izdarīt ātrāk, bet te ir klāt mācību elements - nevis rupji veicām darbības, bet klātesošajiem tika skaidrots, kāpēc katra no tām nepieciešama. Sistēmas ir sarežģītas, vārdam vietas nav, un cilvēkiem nemitīgi jāceļ kvalifikācija. Seminārā par moderno mehāniskās apstrādes tehnoloģiju pielietojumu reversajā inženierijā tika pieaicināta grupa no RTU. Viena no viņu tēmām – piemeklēt optimālus un pareizus režīmus kokapstrādei tieši frēzēšanas darbiem. Šādus mācību ciklus noteikti atkārtosim, un to biežums būs pakārtots vajadzībai un valsts tehnikuma plāniem.

RTU dizaina tehnoloģiju institūta laboratorijas vadītājs **Artūrs Kīsis**: „Pēc būtības ciparu vadības tehnoloģijas tā ir mūsu neizbēgama nākotne, tā ir šodien, lai konkurētu darba tirgū, un tā ir neizbēgama ikdienas pasaulē, globāli raugoties. Šāda veida tehnoloģijas dos iespēju mūsu topošajiem un esošajiem speciālistiem konkurēt darba tirgū augstā līmenī. Mūsu sadarbība starp universitāti un tehnikumu attīstās. Universitātē ir vienkāršāks darbgalds – trīssasu, bet Krāslavā ir sešsas. Te paradās loģiskā pēctecība: mums Rīgā nav tādu resursu, bet mums ir zināšanu bāze un ir iespēja attīstīties tālāk, un mēs nākam šurp ar savām zināšanām un pieredzi, dalāmies ar tehnikuma kolēģiem, viņi dalās ar savām tehnoloģijām, un veidojas abpusēji izdevīgā mijiedarbība. Pamatdoma ir ne tikai pašiem pasniedzējiem apgūt tehnoloģijas, bet arī universitātes spēcīgajiem studentiem dot iespēju atbraukt un apgūt to, kas viņus interesē. Šodien kopā ar mani atbrauca divas studentes no maģistriem. Savukārt tehnikuma studentiem ir iespēja apgūt pamatus, lai vieglāk ritētu studijas universitātē.”

*Juris Roga,
autora foto*

Krāslavieši dalījās pieredzē

Pievienots: 19.04.2016

Profesionālās izglītības kompetences centra (PIKC) „Rīgas Valsts tehnikums” (RVT) Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā nesen uzņēma viesus no kaimiņzemes Lietuvas, kuri piedalās izglītojošā programmā „Leonardo da Vinci Programmer of the Lifelong Learning Programmer project „Development of technological competencies in Europe””.

Kopā ar deviņiem audzēkņiem no Lietuvas profesijas apguves skolām Latviju apmeklēja arī daži mācītbspēki. Sākumā jaunieši un pirmā trīs skolotāju komanda iepazīnās ar Rīgas Valsts tehnikuma pieredzi galvaspilsētā, savukārt pēc tam jau cita pedagogu komanda no Lietuvas kopā ar tiem pašiem audzēkņiem ieradās Krāslavas struktūrvienībā.

Krāslavas teritoriālās struktūrvienības vadītājs Aivars Andžāns: „Mums ir liels prieks un gandarījums par to, ka tās lietas, kuras mūsu audzēkņi apgūst Krāslavā, ieinteresēja arī Lietuvas kolēģus, kuri atbrauca, lai strādātu un mācītos kopā ar audzēkņiem. Mūsu struktūrvienības pedagogi labprāt iepazīstināja Lietuvas kolēģus ar mūsu sasniegumiem auto virsbūvju remontatslēdznieku sagatavošanas procesā. Ja jau pie mums brauc apgūt lietas, kas nav apgūstamas lielākās pilsētās, tad tas liecina par to, ka esam uz pareiza ceļa, un ceram, ka mūsu skolu izvēlēsies arvien vairāk jaunu cilvēku, kuri vēlas sev perspektīvas profesijas.”

Priekšmeta skolotājs Māris Ločmelis demonstrēja viesiem aerogrāfijas amata prasmes, savukārt metināšanas, bortēšanas un ballēšanās darbus rādīja skolotājs Guntars Jeminejs. Lietuviešu kolēģi „Krāslavas Vēstis” žurnālistam neslēpa sajūsmu par divām lietām, kuras tā vai citādi ir saistītas ar mākslu.

Profesijas skolotājs Viktors Čaponis: „Esmu no Kauņas, mūsu profesionālās apmācības iestādē sagatavo automehāniķus. Mūs ļoti ieinteresēja aerogrāfija un

automobiļu virsbūves mākslinieciskās izlīdzināšanas instrumenti, proti, pēc kuru pielietošanas nav nepieciešams veikt virsbūves pārkrāsošanu. Šie instrumenti mums iepaticās. Taču visvairāk mūsu audzēkņus ieinteresēja aerogrāfija. Izrādās nav jābūt lieram māksliniekam, lai pārnestu zīmējumu uz papīra, izgatavotu trafaretu un visu uzliktu uz automašīnas virsbūves. Mums to visu parādīja. Mūsu jauniešiem tas ir iepaticies, un mājās viņi varēs izmēģināt kaut ko paveikt paši. Protams, nelielas iemaņas mākslas jomā ir nepieciešamas.”

Profesijas skolotājs Neriuss Bolukonis pastāstīja, ka ieradies no Alītas pilsētas, kurā ir liels profesiju apmācības centrs ar ļoti plašu piedāvājuma spektru, tostarp tas gatavo arī automehāniķus. Viņš pastāstīja, ka Alītas skolā ir gandrīz viss aprīkojums, kas ir Krāslavā, un pat vairāk, piemēram, krāsošanas kamera un virsbūves ģeometrijas kontroles stends, bet tieši aerogrāfija un automobiļu virsbūves mākslinieciskā izlīdzināšana ir tas, ko Krāslavā var pamācīties un ko arī viņš gribētu redzēt ieviestu savā izglītības iestādē.

Lietuvieši pauda gatavību uzņemt ciemos arī mūsu jauniešus un pedagogus, lai dalītos savā pieredzē.

N. Bolukonis: „Mums ir laba bāze, esam gatavi arī jūsējiem parādīt savu pieredzi. Jūsu jauniešiem un skolotājiem ir jāaizbrauc uz Lietuvu, bet mēs būsime gatavi viņus uzņemt.”

Juris Roga, autora foto

Krāslavai jauna robežzīme

Pievienots: 03.05.2016

Ja teātris sākas ar garderobi, tad jebkura pilsēta - ar tās robežzīmi. Ikreiz, atgriežoties savā dzimtajā pilsētā pēc ilgas vai īsas prombūtnes un redzot pilsētas zīmi „Krāslava”, mēs nodomājam: „Beidzot mājās!”

Pilsētas zīme ir pirmais, ko redz viesi, iebraucot apdzīvotā vietā, un bieži vien tā arī veido pirmo iespaidu par šo teritoriju.

Nesen veco un jau nederīgo dekoratīvo robežzīmi, kas bija redzama, iebraucot mūsu pilsētā no Daugavpils puses, nomainīja pret jaunu. Jaunā konstrukcija vizuāli gandrīz neatšķiras no iepriekšējās, bet, protams, izskatās daudz pievilcīgāk un mūsdienīgāk.

Pēc novada domes pasūtījuma Krāslavas pilsētas zīmi izgatavoja Profesionālās izglītības kompetences centra Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības audzēkņi. Jaunās robežzīmes dizainu izstrādāja dizainere no Krāslavas Jeļena Bluse.

Kā pastāstīja PIKC RVT Krāslavas teritoriālās struktūrvienības direktors Aivars Andžāns, pasūtījums tika izpildīts divu nedēļu laikā. Savas prakses ietvaros studenti izstrādāja programmu, ar kuras palīdzību tika izveidots Krāslavas ģerbonis. Ja uz iepriekšējās pilsētas zīmes ģerboņa cilnis bija plakans, tad jaunizveidotajā variantā pilsētas simbols ir izliekts, tā izgatavošanas procesā tika izmantots robots-manipulators.

Visus darbus, kas bija saistīti ar vecās robežzīmes demontāžu un jaunās konstrukcijas uzstādīšanu, veica tehnikuma audzēkņi.

Elvīra Škutāne, autores foto

PIKC RVT Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā - jauns aprīkojums

Pievienots: 18.05.2016

Pateicoties Rīgas Valsts tehnikuma projektam, Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā parādījās jauns un mūsdienīgs aprīkojums, kas ir paredzēts automobiļu virsbūvju remontam.

Igauņu piegādātājfirmas „Dateliner” pārstāvis pastāstīja, ka aprīkojums ir paredzēts, lai iztaisnotu iespiedumus uz automobiļa virsbūves, kuri ir radušies nenozīmīgu un vidēji smagu avāriju laikā. Aprīkojuma īpatnība ir saistīta ar to, ka tas tiek izmantots automašīnu remontam, kas ir ražotas pēc 2004. gada, jo to virsbūve ir izgatavota no tievāka, bet cietāka materiāla. Līdz ar to vecie spoteri vairs neder jauno automobiļu remontam.

Uzņēmuma „Dateliner” pārstāvis parādīja, kā ar jauna aprīkojuma palīdzību var strādāt ar metālu, remontēt plīsumus uz plastmasas bampera un atjaunot, piemēram, lukturi, noslīpējot to ar speciālām ierīcēm.

Lai iepazītos ar šī jaunā aprīkojuma iespējām, 17. maijā uz Krāslavu atbrauca 25 studenti un 2 pasniedzēji no Rīgas Tehniskās universitātes.

PIKC RVT Krāslavas teritoriālās struktūrvienības direktors Aivars Andžāns uzsvēra, ka mācību iestādei jau ir pieredze darbā ar studentiem no Rīgas, kas iziet Krāslavā praksi, apgūstot kokapstrādes prasmes. Tagad tiek plānots, ka arī Rīgas Valsts tehnikuma audzēkņi varēs iziet praksi metālapstrādē Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā.

Aivars Andžāns atzina: „Viens no Krāslavas autoservisu darbiniekiem atzīmēja, ka tāda aprīkojuma, kurš pašlaik ir mūsu tehnikumā, nav nevienā Krāslavas un Daugavpils autodarbnīcā.”

Tajā pašā dienā Rīgas studentiem tika nodrošināta iespēja apmeklēt meistarklasi aerogrāfijas pamatos, ko piedāvāja pasniedzējs Māris Ločmelis.

Māris Ločmelis: „Darbs ir organizēts tādā veidā, lai audzēkņi paši varētu pārnest zīmējumu uz papīra, izgatavot trafaretu un visu uzlikt uz automašīnas virsbūves. Svarīgi nebaidīties un saprast, ka nav jābūt lielam māksliniekam, lai radītu kaut ko skaistu.”

Elvīra Škutāne, autores foto

Gaidīsim jaunas kolekcijas!

Pievienots: 27.05.2016

Krāslavas pilsēta tiek uzskatīta par provinciālu mazpilsētu, taču meiteņu mīlestība pret modi nav atkarīga no ģeogrāfijas. Parādās jauni projekti un meistari, arvien populārāki kļūst dažādi rokdarbi.

Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības pirmā kursa studentes, kuras pēc apmācību kursa nobeiguma kļūs par pilntiesīgām stilistēm, prezentēja savu pirmo apģērbu kolekciju. Visi izstrādājumi ir izgatavoti, izmantojot konstrukcijas, kas tika izveidotas konstruēšanas stundās. Sakarā ar to, ka pasākums norisinājās maijā, un priekšā ir vasara, meitenes piedāvāja demonstrēt pavasara-vasaras kolekciju - ikdienas, kā arī svētku tērpu variantus.

Jauno modes dāmu defilē notika Krāslavas Varavīksnes vidusskolā skatītāju aplausu pavadījumā. Katru priekšnesumu komentēja organizatori.

Garie svārki

Romantiskais stils nekad neiziet no modes. Un, ja runa ir par kaut ko sievišķīgu un skaistu, tad garie svārki saistās ar mūsdienu meitenes vēlmi būt pievilcīgai. To svārku modeļi, kuri tika demonstrēti skatītāju uzmanībai, ir lieliska alternatīva masveidā ražotajai produkcijai.

Bikses, šorti

Pagājušā gadsimta vidū bikses kļuva par sieviešu garderobes neatņemamu daļu. Mūsdienu sievietes nekādā gadījumā neatteiksies no šī praktiskā un ērtā apģērba. Bikses piedāvā daudz lielāku kustību brīvību, bet aukstajā laikā tās ir vienkārši neaizstājamas. Ja runāt par šortiem - tie var būt dažādi. Būtībā tie ir līdzīgi biksēm, tikai daudz īsāki. Šorti ir ideāls variants vasaras gadalaikam.

Baltie svārki

Psihologi apgalvo, ka neviena cita krāsa neizsauc tik daudz pozitīvo emociju kā balta. Baltā krāsa – tas ir klasikas simbols. Baltie svārki sniedz neierobežotas izvēles brīvības iespējas: zīda blūzes, cieši pieguļošas bītlenes, kuras labāk nēsāt ar siksnu, un dažādi topiņi. Bet vislabāk tie izskatīsies komplektā ar jaciņu, kurai ir īsas piedurknes. Apavi var būt praktiski jebkādi.

Kleitas

Mazā kleita – tas ir universāls tērps, kuru var vilkt mugurā pat tad, kad šķiet, ka nav, ko apģērbt. Mazās kleitas mūsdienīgi modeļi ir diezgan daudzveidīgi – tai var būt dažāds garums un siluets, arī izgriezumi un krāsa var variēties no klasiski melnās līdz piesātinātām pelēkām, brūnām vai zilām nokrāsām. Nemainīgs ir viens - kleitas vienkāršība, tātad tai ir nepieciešami aksesuāri. Visos laikos ir aktuāli klasiskie svārki. Visbiežāk tie ir taisni, korekti, līdzieni svārki, bez greznojumiem, papildinājumiem, kruzūļiem un volāniem..

Topiņš vai blūzīte

Pirmais, kam mēs pievēršam uzmanību, kad skatāmies uz cilvēku, tā, protams, ir seja. Frizūra un virsdrēbes arī izceļas visvairāk, jo atrodas vistuvāk sejai. Tāpēc liela nozīme ir blūzes, kleitas, žaketes, virsjakas krāsai – virsdrēbēm ir jābūt tādām, kas pietāv cilvēkam, atsvaidzina viņa sejas krāsu un padara ārējo izskatu vēl pievilcīgāku. Pareizi pieskaņotais topiņš vai blūzīte var krasi mainīt jūsu tēlu, piemēram, pārvērst lietišķā stila apģērbu par vakara tērpa variantu.

Minisvārki

Minisvārki izraisīja īstu revolūciju pasaulē. Tas nav vienkāršs apģērba elements vai garderobes sastāvdaļa, bet gan vairāku paaudžu sabiedrisko aktivitāšu simbols. Minisvārki neatstāja vienaldzīgu nevienu. Moderni minisvārki un vienkārši īsi svārki brīnišķīgi iekļaujas jebkura apģērba ansablī. Minisvārku krāsu gamma ir bagāta un daudzveidīga.

Kas būs nākotnē?

Pašlaik Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības pirmā kursa studentes pieredzējušo pasniedzēju Rutas Zambares un Vijas Plotkas vadībā prezentēja tikai nelielu savu darbu daļu - pavasara-vasaras kolekciju. Tāpēc droši var teikt: „Gaidīsim jaunas kolekcijas!”

Bet skolas foajē, uz soliem, kurus jau sen izgatavoja tā paša tehnikuma studenti, tika izstādīti to audzēkņu darbi, kuri nākotnē nodarbosies ar automobiļu virsbūvju remontu. Šos darbus sagatavoja pirmā un otrā kursa studenti pedagogu Guntara Jemineja un Māra Ločmeļa vadībā. Vēl pirms gada tehnikuma audzēkņi droši vien pat nevarēja iedomāties, ka viņu rokas ir spējīgas radīt tādus brīnumus. Pašlaik puīši jau ir pārliecināti par saviem spēkiem. Viņi zina, ka var izgatavot īstus šedevrus. Un gribas ticēt tam, ka tagad, noskaņojusies pozitīvajām pārmaiņām, viņi vienmēr tieksies uz pilnību.

Saites: www.kraslavasvestis.lv/galerija/foto/album/rvt-kraslavas-filiales-1-kursa-audzeknu-modes-skate.html

Kvalitatīvi izstrādājumi - četrus gadu darba rezultāts!

Pievienots: 29.06.2016

Koka izstrādājumu ražošanas tehniķa diplomu šogad saņēma septiņi audzēkņi, kuri profesiju apguva Profesionālās izglītības kompetences centra Rīgas valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā.

Par mācību iestādē iegūto prasmju un iemaņu līmeņa rādītāju kļuva audzēkņu diplomdarbi. Divus mēnešus topošie jaunie speciālisti strādāja pie saviem projektiem. Sākuši ar iecerētā modeļa konstruēšanu datorprogrammā AutoCAD, tālāk izstrādāja rasējumu, veica materiāla aprēķinus, tā apstrādi un montāžu, izmantoja lakas un krāsas.

Mācību prakses vadītājs Viktors Šidlovskis atzīmēja, ka studenti savos izstrādājumos izmantoja gan koku, gan kokskaidu plāksnes.

Augstā izstrādājumu kvalitāte – tas ir četrus gadu audzēkņu un mācību iestādes pasniedzēju kolektīva darba rezultāts, uzskata Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas teritoriālās struktūrvienības vadītājs Aivars Andžāns.

Daži no izlaidumniekiem plāno turpināt izglītoties tālāk, kāds grasās doties uz ārzemēm, pārējie meklēs darbu savā dzimtenē, Latvijā.

Lai veiksmē ir viņu pusē!

*Elvīra Škutāne,
autores un Andreja Jakubovska foto*

Ar drošu skatu nākotnē

Pievienots: 09.09.2016

Profesionālās izglītības kompetences centra (PIKC) Rīgas valsts tehnikuma (RVT) Krāslavas teritoriālā struktūrvienība jauno mācību gadu sākusī ļoti pozitīvā noskaņojumā. Savā priekā par izglītības iestādes panākumiem grupu komplektācijā dalās struktūrvienības vadītājs Aivars Andžāns.

- Ja uz pagājušā gada 1. septembri filiālē trijās specialitātēs mācījās 61 jauniešs, tad šogad esam jau 104. Daudzu gadu garumā mūsu filiālē tas ir labākais rezultāts. Galvenokārt tas saistīts ar to, ka filiālē parādījās jaunas specialitātes. Pirmajā kursā trijās specialitātēs iestājušies 50 jaunieši, līdz ar to gandrīz dubultojās filiāles audzēkņu skaits. No tiem 28 jaunieši iestājušies auto virsbūvju remontatslēdznieku grupā, 15 jauniešs apgūs tērpu stila specialitāti. Abas specialitātes salīdzinoši jaunas - mūsu filiāle tās piedāvā apgūt otro gadu. Savukārt vēlēšanos apgūt mēbeļu galdnieka specialitāti izteikuši tikai septiņi jaunieši.

- Kokapstrādes jomā jūsu filiālei ir uzkrāta bagātīga pieredze, kāpēc mēbeļu galdnieka specialitāti izvēlējies tik neliels skaits jauniešu?

- Šajā specialitātē valda dziļa krīze visā Latvijā, skolas nevar nokomplektēt grupas, problēma patiesi liela.

Tajā pašā laikā profesionālā izglītība paliek populāra visā Latvijā, arī Eiropā. Manuprāt, šīs popularitātes iemesls ir tajā, ka daudzās specialitātēs radusies cilvēku ar augstāko izglītību pārprodukcija, vienlaikus reāli sāk pietrūkt darba roku ražošanas sfērā. Algas ražošanas jomās sāk augt, un labi darbinieki var saņemt pietiekami normālu atalgojumu. Vēl sliecos domāt, ka jaunieši sākuši saprast profesionālās izglītības iestādes priekšrocību, proti, iegūstot speciālo izglītību, viņš iegūst arī vidējo izglītību, jo mācās un kārtu tādu pašus eksāmenus, kā vidusskolas beidzēji. Ja nokārto, tad vidējās izglītības dokuments ir rokā. Turklāt vidusskolas eksāmenu

nokārtot ir krietni vieglāk nekā eksāmenu specialitātē, kurā jāuzrāda 70 procenti zināšanu, lai tiktu pie profesionālas izglītības diploma. Tiesa, arī vidusskolas atestātu nedāvina, taču mūsu skolā bija tikai viens gadījums, kad skolnieks nespēja uzrādīt nepieciešamās zināšanas tā iegūšanai. Grūtības sagādāja latviešu valodas eksāmens.

- Vai ir kāds no audzēkņiem, kura veikums jūs īpaši priecē?

- Jā. Mums liels prieks par bijušo audzēkni Jāni Kukli, kurš šoruden ir iestājies Rīgas Tehniskajā koledžā. Viņam studijas būs par budžeta līdzekļiem. Viņš visiem pierādīja, ja ir vēlēšanās, arī pēc tehnikuma bez problēmām var iestāties mācību iestādē, kas sniedz augstāko profesionālo izglītību, turklāt -- budžetā. Jānis, visticamāk, studēs pēc atsevišķas programmas, jo viņam ir labas priekšzināšanas attiecībā pret tiem jauniešiem, kuri iestājas pēc vidusskolas un par kokapstrādes jomu nezina neko. Varētu būt, ka daļa priekšmetu tiek ieskaitīta automātiski. Bet mūs priecē vēl viena lieta – Jānis ir papildinājis filiāles pedagogu kolektīvu. Viņš ne tikai studēs Rīgas Tehniskajā koledžā, bet paralēli iziet kursu un pasniegs profesionālās stundas mēbeļu galdniekiem. Lepojamies, ka paši sev kadru izaudzinājām. Arī mūsu skolotāji noveco, nākamgad viens plāno doties pensijā.

- Cik liels ir jūsu pedagogiskais kolektīvs?

- Pie mums strādā 14 vietējie skolotāji. Vispārizglītojošos priekšmetus pasniedz Varavīksnes vidusskolas skolotāji. No jaunā gada pie mums sācis strādāt Māris Ločmelis, kurš māca auto virsbūves remontdarbus un krāsošanas pamatus. Sanāk, ka šogad kolektīvā iekļāvās divi jauni pedagogi, bet arī mūsu filiāle aug.

- Un kā ar telpām? Pietiek visiem vietās?

- Mums veidojas laba sadarbība ar **Krāslavas** autoservisu „Ritms R”, rezultātā varēsim piedāvāt darba vidē balstītu izglītību, kad daļa no mācību priekšmetiem tiek apgūta uzreiz servisā. Tas ir ļoti labs risinājums. Darba vidē balstīta izglītība tiek realizēta arī SIA „Nemo”. Uzņēmumā tiks izremontēta telpa, kur tuvākajā laikā uzstādīs tehnikuma iegādātās šujmašīnas.

- Perspektīvā plānojam ēkas Artilērijas ielā 4 restaurāciju, ko varētu paveikt, realizējot Eiropas Savienības projektu un ar pašvaldības līdzfinansējumu. Nepieciešama logu, jumta, siltummezgla nomainīšana, sienu un pamatu siltināšana.

- Bet tās būtu tikai sienas, tur vēl daudz ko vajag, piemēram, nav krāsošanas kamera.

- Arī tāpēc noslēdzām līgumu autoservisu „Ritms R”, lai būtu pieejama krāsošanas kamera un studentiem ziemā būtu kur darboties.

- Kā sokas iesāktā sadarbība ar ārzemju draugiem?

- Ar Igaunijas partneriem, kuri savā valstī palīdzējuši saformēt trīs skolas, perspektīvā varētu attīstīties vēl augstākā līmenī, proti, tiktu izstrādāts plāns, kas dotu iespēju eksaminēt mūsu studentus starptautiskajā līmenī, lai iegūtu Ziemeļvalstu sertifikātu. Sadarbība turpinās arī ar lietuviešiem, kur darbs ar lielu projektu. Četri partneri tajā

no Latvijas, četri no Lietuvas. Plānojam, ka mēs iegādāsimies labus instrumentus auto virsbūvju remontam par nopietnu summu. Stākāk varēs pastāstīt, kad projekts tiks atbalstīts. Bet skaidrs ir viens, ka šis būs ļoti nopietns atbalsts skolai un tas dos iespēju izrauties priekšā visiem reģionā, jo tāda instrumenta tādā apjomā citiem šobrīd nav. Sarakstu palīdzēja komplektēt mūsu Igaņu partneri, un tas veidots ar perspektīvu, paredzot, ka gribam dot iespēju studentiem saņemt Ziemeļvalstu sertifikātu. Eksaminācijas komisija ierodas, un studentiem uz galda jābūt noteiktam skaitam noteiktu instrumentu, ja nav, eksāmenu vispār nepieņem. Līdz ar to komplektā ir iekļauti arī instrumenti eksaminācijai.

- Kāds audzēkņiem būs ieguvums no šāda diploma?

- Profesionālajā izglītībā Latvijā neviena skola šodien nevar izsniegt starptautisku diplomu. Ja mēs to paveiktu, tad profesionālās izglītības ieguvējiem atvērtu durvis uz visu Eiropu. Ja servisā par darbu maksā aptuveni 6-12 eiro stundā, tad ar atbilstošu izglītības dokumentu šajā specialitātē ārzemēs, piemēram, Zviedrijā, algas sākas no 45 eiro stundā.

- Bet visiem tas nepatiks...

- Varbūt. Man viena kundze pateica, kamdēļ mums audzināt darbaspēku ārzemēm? Pirmajā brīdī bija apjukums, nespēju atbildēt. No vienas puses - jā, viņai taisnība. Bet no otras, tas jauniešiem dod milzīgas izaugsmes perspektīvas, un mēs dzīvojam brīvā darbaspēka tirgus apstākļos. Pretēja gadījumā vispār nav jāmāca kvalificēti speciālisti, tad jaunatne noteikti paliks uz vietas. Diez vai mēs gribam sev sliktus speciālistus.

- Paldies par interviju!

Juris Roga

Krāslavā notiek alternatīvās izglītības nometnes

Pievienots: 14.09.2016

No 12. līdz 15. septembrim mūsu pilsētā notiek Krāslavas un Dagdas novada skolu alternatīvās izglītības nometnes: bērnu nometne Krāslavas pamatskolā un jauniešu nometne (pilot projekts) Krāslavas Valsts ģimnāzijā. Pasākumu rīkotāji ir Latvijas Sarkanā Krusta Krāslavas, Dagdas, Aglonas novadu komiteja un Norvēģijas Sarkanā Krusta Nord-Trøndelag delegācija. Bērniem un jauniešiem tika radītas bagātīgas iespējas sevis pilnveidošanai un jaunu iemaņu apgūšanai.

Nopietni pasākumi mijās ar atpūtu un izklaidēm. Jau notika radošā labdarības darbnīca „Rudens rotājumi”, kurā tapušies darbi nonāks Krāslavas, Robežnieku un Dagdas veco ļaužu pansionātos, pozitīvās saskarsmes aktivitātes ar Krāslavas pamatskolas parlamenta pārstāvjiem, asfalta un āra spēles, pirmās palīdzības apmācība, nodarbība ar Krāslavas Romas katoļu priesteri Rodionu Doļu un jauniešiem, bērnu nometnes radošā darbnīca Krāslavas pamatskolā, jauniešu nometnes nodarbības Krāslavas Valsts ģimnāzijā. Lielu atbalstu guva jauniešu un bērnu kopīgā darbnīca -- sporta dejas un flešmobs, kuru vadīja Aleksandrs Boginičs. Bet pirms tam bērni lēja sveces un taisīja papīra rotājumus, jauniešiem bija savas nodarbības, kas tika vērstas uz turpmāko sadarbību. **Savukārt Rīgas Valsts tehnikuma Krāslavas filiāles jaunieši nometniekus ieveda daudzveidīgajā krāsu pasaulē – notika meistarklase aerogrāfijā, kopīga zīmēšana, kā arī varēja darināt izšuvumus uz liela audekla.** Pasākumi turpināsies līdz nedēļas beigām, kad abas nometnes tiks noslēgtas ar prezentācijām un apliecību izsniegšanu.

*Juris Roga,
autora foto*

Fotogalerija: www.kraslavasvestis.lv/galerija/foto/album/alternativas-izglitibas-nometnes.html

Pēc prakses ārzemēs tikai pozitīvi iespaidi!

Pievienots: 28.12.2016

Rīgas Valsts tehnikuma AV3 grupas audzēknis Artjoms Ivanovs no Krāslavas teritoriālās struktūrvienības piedalījās Eiropas Savienības Erasmus+ programmas „Mācību mobilitātes profesionālās izglītības sektorā” projektā „Profesionālo kompetenču pilnveide PIKC RVT audzēkņiem un personālam”. Kopā ar viņu no Auto nodaļas šajā projektā piedalījās A4-1 grupas audzēknis Lauris Lazdāns, kā arī Auto nodaļas skolotājs Gints Spruncis. Jaunieši praktizējās Nīderlandē, uzņēmuma „Bikkel” sadarbības uzņēmuma „Mercedes” autoservisā. Atgriezies mājup, Artjoms piekrita dalīties savos iespaidos ar portāla „Krāslavas Vēstis” lasītājiem.

- Artjom, šobrīd tu esi trešā kursa students, topošais auto virsbūvju remontatslēdznieks. Kurš tevi pamudināja apgūt tieši šo profesiju?

- Es esmu krāslavietis, mūsu ģimene nav liela – tētis, mamma, es un brālis Dmitrijs, kurš par mani pāris gadus vecāks un jau strādā autoservisā Daugavpilī. Kāds tagad varbūt nodomās, ka profesijas izvēlē iespaidojos no brāļa vai tēva, kurš ir ceļinieks un arī saistīts ar tehniku. Tā nav! Auto virsbūvju remontatslēdznieka profesiju izvēlējos pats, jo tā bija iespēja apgūt jaunu, perspektīvu un interesantu profesiju uz vietas savā pilsētā. Varavīksnes vidusskolā ieguvu pamatizglītību un iesniedzu dokumentus Rīgas Valsts tehnikumā, lai Krāslavas teritoriālajā struktūrvienībā apgūtu auto virsbūvju remontatslēdznieka arodu. Savu izvēli man nav nācies nožēlot, saņēmu tikai pozitīvas emocijas, ieguvumu ir krietni vairāk, nekā biju gaidījis.

- Šī bija tava pirmā prakse ārzemēs?

- Jā. Par Eiropas Savienības Erasmus+ projektu informēja mūsu filiāles direktors un pedagogs. Mani vecāki neiebilda, ka piedalos, sāku formēt dokumentus. Prakse ilga

mēnesi, par to laiku maksāja stipendiju, kas pilnībā nosedza ikdienas vajadzības. Tāpat tika apmaksāta istaba viesnīcā, uz prakses laiku serviss piešķīra lietošanā automašīnu un apmaksāja degvielu, ar kuru no viesnīcas braucām uz darbu un atpakaļ, bet brīvajā laikā apceļojām valsti – tas bija atļauts. Man autovadītāja tiesību vēl nav, toties tās bija Laurim, kurš bija iesaistīts projektā kopā ar mani. Bet pēc jaunā gada plānoju noteikti iegūt tiesības, jo sajutu, ka tās ir ļoti nepieciešamas. Tā kā Nīderlande ir neliela valsts, to izbraukājām krustu šķērsu. Par autobraucēju kultūru mēneša laikā grūti spriest, kopumā visi brauc prātīgi, noteikumus nepārkāpj, lai gan manījām arī agresīvākus braucējus. Ceļu policistus vispār nesatīkām, visur radari, mums sacīja, ka policisti patrulē lielās pilsētās. Ceļi ir acīmredzami labāki nekā Latvijā. Uz darbu pusotru kilometru varēja arī kājām iet, bet, šķiet, ļaudis tur nav raduši iet kājām – redzējām ļoti daudz velosipēdistu. Mašīnas lielākoties mazlitražas, jo lielajiem motoriem nodoklis liels. Mūsējā bija ar benzīna dzinēju, tilpums - 1,1 litrs. Benzīns maksā 1,5 eiro par litru.

- Kā nīderlandieši satika divus puīšus no mazās Latvijas?

- Dzīvojām Omena pilsētiņā, kas ir aptuveni divas reizes lielāka par Krāslavu, arī iedzīvotājus var sastapt biežāk un lielākā skaitā. Visi bija sirsnīgi, atsaucīgi. Pilsētiņā atrodas Mercedes automobiļu (līdz četrām tonnām) dīleru centrs, kas automobiļus ne tikai tirgo, bet arī remontē. Mūs sagaidīja uzņēmuma pārstāvis, kurš parādīja centru, izstāstīja tā vēsturi, izrādīja retro automobiļu kolekciju. Centra īpašnieks savulaik organizēja šo biznesu, kuru tagad vada viņa divi dēli. Un tēvam ir liela retro automobiļu kolekcija, kurā ir kāds pussimts auto. Mercedes retro auto pārsteidza – tādas mašīnas nekad nebiju sastapis uz ceļa.

Darbā sazinājāmies angļu valodā, mūsu svešvalodu zināšanu pietika, lai nerastos nepārvaramas problēmas. Turklāt vēl pirms prakses no projekta tika apmaksāti papildu angļu valodas kursi. Valstī labāk būtu zināt nīderlandiešu valodu, angļu valodā runā varbūt tikai katrs piektais iedzīvotājs.

- Prakse patiesi atbilda šim vārdam, jeb varēji tikai vērot, kā strādā pieredzējuši meistari?

- Mums uzticēja gan vienkāršus, gan sarežģītākus darbus. Veicām automobiļu tehnisko apkopi, remontējām tos. Vissarežģītākais darbs, kuru uzticēja, - noņemt ātrumkārbu, atrast bojājumu, nomainīt detaļas, salikt visu atpakaļ. Tas būtībā gana sarežģīts uzdevums, prakses laikā nācās saremontēt četras ātrumkārbas. Jāstrādā ir pašam, ja rodas jautājumi, tie jāzudod servisa pieredzējušiem darbiniekiem, kuri noteikti palīdzēs. Kad auto izremontēts, atnāca meistars un pieņēma darbu. Ja viss kārtībā - mašīnu nosūtīja klientam.

Šī sistēma man ļoti iepatikās, jo tā dod vislabāko apmācību efektu nekā tā, kad stāvi blakus un skaties, kā tavā vietā izdara. Mēs centāmies, nebija nekādu starpgadījumu. Darbs ir darbs, nekas sarežģīts un nepaveicams, bet jebkurā gadījumā strādāt vajadzēja ar pilnu atdevi, slaistīties tur nav pieņemts.

- Ātrumkārbu un auto virsbūve ir atšķirīgas lietas...

- Tā gan, taču tehnikumā apgūstam arī auto uzbūvi, un kvalificēts meistars nav iedomājams bez vispusīgām zināšanām attiecīgajā jomā.

- Vai Nīderlandes autoservisa meistari pelna labāk nekā Latvijas?

- Nenocietāties un pajautājām, kādas viņiem ir algas? Atbildēja - vidēji 2000 eiro mēnesī pirms nodokļiem. Bet nodokļi nav mazi, sasniedz pat 600 eiro. Tomēr neviens mums nežēlojās, ka slikti dzīvotu un nevarētu atļauties sev to vai citu mantu. Es ceru, ka savā specialitātē atradīšu pietiekami labi apmaksātu darbu tepat Latvijā un nebūs jādomā par darbu ārzemēs. Mīlu savu pilsētu un nevēlos pamest Latviju tikai naudas dēļ.

- Ko īpaši interesantu vai atšķirīgu pats pamanīji mēneša laikā?

- Mums ir lieli tirdzniecības centri, viņiem - daudz nelielu veikaliņu. Mēs pat internetā meklējām lielos tirdzniecības centrus un neatradām!

Apmeklējām daudzus auto muzejus, tostarp pasaulē slaveno Louvmana muzeju (LOUWMAN MUSEUM), kurā ir iespaidīga antīko auto kolekcija. Tur var iepazīt automobiļa attīstības vēsturi no pirmsākumiem līdz mūsdienām.

Ceļojot pa valsti, ar interesi pētījām arhitektūru, ainavas, pat pie okeāna pabijām. Pārsteidza, ka iedzīvotāji kopumā ir apaļīgāki nekā pie mums, lai gan brauc ar velosipēdiem. Katrā ģimenē kā likums ir divriteņu transports.

Visur valda kārtība un tīrība, visur bija patīkami uzturēties, izņemot Amsterdamu – šī pilsēta man ļoti nepatika ar savu savdabīgo auru, kas pārpilna negācijām.

Starp citu, mums jautāja par Latviju, par mūsu valsts arhitektūru, dzīves līmeni, nodokļiem, mācību procesu utt. Mums bija interesanti uzzināt, kā automehāniķus māca pie viņiem. Bijām pat vienā no tādām skolām, kas līdzīga mūsu tehnikumam. Ļoti labs nodrošinājuma līmenis, ļoti daudz tehnikas, bet apmācību process ir līdzīgs. Manuprāt, galvenā atšķirība ir tajā, ka viņiem pieejams daudz vairāk iekārtu un tehnoloģiju. Un tur ir piecu līmeņu izglītība, nevis četri kursi, kā pie mums. Starp citu, kopā ar mums praksi izgāja arī viņu students, kurš četras dienas strādāja, vienu - mācījās. Varu secināt, ka viņš vairāk par mums orientējās automašīnās, jo viņam jau skolas solā ir bijusi lielāka saskarsme ar dažādu tehniku.

- Ko ieteiktu saviem vienaudžiem, ja rodas iespēja piedalīties līdzīgā projektā?

- Noteikti ir jāizmanto šāda iespēja, jo tāda izdevība varbūt ir vienīgā mūžā! Prakse manī nostiprināja pārliecību par to, ka esmu izvēlējis pareizo profesiju, un lika aizdomāties par tālākām studijām. Varbūt iešu strādāt, bet varbūt tomēr ir vērts kaut ko pamācīties vairāk klāt? Laiks rādīs. Šajā praksē ieguvu vēl nebijušu darba pieredzi, iepazīnu citas valsts iedzīvotājus, viņu darba kultūru. Liels ieguvums ir arī tas, ka par projekta stipendiju varēju pilnībā sevi uzturēt. Tā kā tuvojās Ziemassvētku, mājup pārvedu dažādus saldumus. Vārdu sakot, redzu tikai plusus. Ja nu tikai tīri individuāli – man ļoti pietrūka rupjmaizes. Pārbraucu mājās, un pirmais, ko no sirds pieēdos, bija rupjmaize. Prakse ilga mēnesi, neteiktu, ka bija grūti šķirties uz šo laiku no ģimenes,

bet lielais attālums līdz mājām nedaudz nomāca. Mājup gribas vienmēr, mājas ir mājas.

- Paldies par interviju!

Juris Roga

Foto no Artjoma Ivanova personiskā arhīva

Fotogalerija: <http://www.kraslavasvestis.lv/galerija/foto/album/rvt-audzeknis-artjoms-ivanovs-niderlande.html>